

РЕШЕНИЕ

№ 217

гр. Кърджали, 07.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Грета Ив. Денчева

при участието на секретаря Марияна М. Суркова
като разгледа докладваното от Грета Ив. Денчева Гражданско дело № 20215140100731 по описа за 2021 година

Постъпила е искова молба от Ж.Е.Ф. против ОУ „И.В.“ с.Ш.п., общ.Кърджали, в която се твърди, че на основание сключен трудов договор № */06.11.2018 г. ищцата е била назначена и е работила на длъжността „старши начален учител в ОУ „И.В.“ с.Ш.п., като трудовото правоотношение е било прекратено със Заповед № **/13.11.2020 г. на основание чл. 325,т.1 от КТ по взаимно съгласие. Сочи, че в сключения между страните трудов договор № */06.11.2018 г. липсват данни за размера на допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер, като: допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит, при зачетен за ищеца към този момент трудов стаж в размер на 40 години и 8 месеца, което счита за нарушение на чл. 66,ал.1,т.7, предл. второ от КТ.

Твърди, че в нарушение на чл.12,ал.1 във вр. с чл.6,ал.1,т.2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата /обн.в ДВ бр.9 /2007 г./ и чл. 25 от Колективен трудов договор № Д01-100/11.06.2018 г. за системата на предучилищното и училищното образование, през периода от 06.11.2018 г. до 16.11.2020 г. вкл. работодателят - ответник ОУ „И.В.“ не ѝ е заплатил по трудов договор № */06.11.2018 г. дължимото допълнително месечно възнаграждение за придобития от нея 40 години трудов стаж и професионален опит - 40% върху договорената с индивидуалния трудов договор месечна основна работна заплата, както следва: за периода считано от 06.11.2018 г. до 31.12.2018 г. 40% при основна заплата от 860 лева дължимото, но неизплатено допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит общо в размер на 680 лева; за периода считано от 01.01.2019 г.до 31.05.2019 г. 40% при основна заплата от 960 лева

дължимото, но неизплатено допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит общо в размер на 1920 лева.; за периода от 01.09.2019 г. до 31.12.2019 г. 40% при основна заплата от 960 лева дължимото, но неизплатено допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит общо в размер на 1536 лева; за периода считано от 01.01.2020 г. до 31.05.2020 г. 40% при основна заплата от 1123 лева дължимото, но неизплатено възнаграждение за трудов стаж и професионален опит общо в размер на 2246 лева; за периода считано от 08.09.2020 г. до 16.11.2020 г. 40% при основна заплата от 1123 лева дължимото, но неизплатено възнаграждение за трудов стаж и професионален опит общо в размер на 900 лева; за месец март, месец април, месец май, месец септември, месец октомври на 2020 г. до 16.11.2020 г. включително за ПКС /клас квалификация"/по 30 лева дължим на месец общо неизплатена сума от 150 лева; за месец март, месец април, месец май, месец септември, месец октомври на 2020 г. до 16.11.2020 г. включително отработени, но неизплатени 22 часа на класния ръководител общо възлизащи в размер на 170 лева при 9 лева на час; дължимо, но неизплатено възнаграждение за работно облекло за учебната 2019г.-2020 г. в размер на 420 лева.; дължимо, неизплатено диференцирано заплащане за 2019 г. и 2020 г. на основание клауза от трудовия договор общо в размер на 500 лева; за начислено и неизплатено обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ на основание Заповед № **/13.11.2020 г. на Директора на ответното училище за неизползван платен годишен отпуск в размер на 99 работни дни за периода 2018г., 2019г. и 2020г., при основна заплата в размер на 1123 лева, възлизащи общо в размер на 4000 лева, като общо дължимата сума, произхождаща от добросъвестно отработено, но неизплатени допълнителни трудови възнаграждения с постоянен характер за периода от 06.11.2018 г. до 16.11.2020 г. възлиза в размер на 12522 лева.

Твърди се в исковата молба, че при проверка в ОУ „И.В.“ с.Ш.п., общ. Кърджали, извършена от Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Кърджали по преписка с № ПР 211876/01.06.2020 г. са констатирани горепосочените нарушения, като изложеното обуславя правния интерес на ищеца да предяви иск за заплащане на дължимите ѝ се суми, представляващи неизплатени допълнителни трудови възнаграждения с постоянен характер. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответника, с който счита иска за недопустим и неоснователен. Счита претенцията за неплатени суми по допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит за недопустима, тъй като видно от сключен трудов договор между ищеца и ответника, освен месечно трудово възнаграждение, не е уговорено допълнително възнаграждение вкл. и възнаграждение за процесната претенция. Алтернативно счита иска в тази му част за неоснователен, тъй като на ответника не е било известно колко години трудов стаж и професионален опит притежава ищцата, което обстоятелство не било вписано в трудовата ѝ книжка, нито пък работникът е сторил възражение в тази насока, относно невписаното обстоятелство, а от там и да направи съответните изчисления в тази насока. Сочи, че ответникът не е начислявал във ведомостите си такъв вид възнаграждение, поради което и на това основание няма правен способ и основание, въз основа на което да ги заплати.

Счита, че за ответника не е налице задължение за това, тъй като изплащането на такъв вид възнаграждение не е уговорено в трудовият договор на ищцата вкл. и в допълнителните споразумения към него. Сочи, че не е заявявал допълнителен бюджет, освен този по изплащане на трудови възнаграждения, тъй като такъв разход не е предвиден. Твърди се в отговора на исковата молба, че за 2021г. за ОУ е налице недостиг на средства от бюджета на училището.

Сочи се, че ищцата работи в ОУ от 2018г. по силата на сключен трудов договор от 06.11.2018г., като при постъпването си на работа категорично и писмено е заявила, че не желае да получава, респ. да ѝ се изплаща сума за придобит трудов стаж и професионален опит за времето през което е наета и след пенсионирането ѝ, като това изявление е сторено на два пъти и при прекратяване на трудовото ѝ правоотношение липсват постъпили възражения или искания в насока изплащане на суми по допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит. По претенцията за неизплатено възнаграждение за работно облекло, диференцирано заплащане, неизплатени часове на класен ръководител ПКС и др., счита иска за недопустим, тъй като този вид суми не влизали в състава на възнагражденията предвидени в КТ, за които работникът може да има претенции. По претенцията за неизплатено обезщетение по оперативна програма „оптимизиране на вътрешната структура на персонала“, сочи, че ОУ е кандидат по Националната програма, която обхваща всички държавни и общински училища и в съдържанието на която подробно е посочено, кои разходи се финансират по нея, като ОУ „И.В.“ е заявило пред МОН обезщетение по тази програма предназначено за ищцата Ж.Ф., но плащане по посочената програма няма от Държавата, поради което и на това основание ответникът не може да носи отговорност за това, респ. за него не е налице задължение за изплащане на суми по национални програми финансирани и изплащани от държавния бюджет и искът следва да бъде насочен срещу друг ответник, различен от ОУ „И.В.“ с. Ш.п.. Моли да се постанови решение, с което да се отхвърли претенцията, като неоснователна и недоказана. Претендира разноски.

В хода на съдебното производство е прекратено производството по делото в частта относно предявения иск за главница в размер на 4000 лева по т.10 от исковата молба, представляваща неизплатено обезщетение за неизползван платен отпуск за 99 работни дни, поради десезиране на съда, посредством отказ от иска по чл.233 от ГПК.

В хода на съдебното производство е допуснато и изменение на размера на предявените искове, както следва: по т.1 от исковата молба размерът на дължимото, неизплатено допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит за посочения период в исковата молба се счита предявен за сумата в размер на 600.36 лева.; по т. 2 от исковата молба размерът на дължимото, неизплатено допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит за посочения период в исковата молба се счита предявен за сумата в размер 1653.93 лева.; по т. 3 от исковата молба размерът на дължимото неизплатено допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит за посочения период в исковата молба за посочения в исковата молба период се счита предявен за сумата в размер на 1555.20 лева.; по т.4 от исковата молба размерът на дължимото, неизплатено допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит за посочения в исковата молба период се счита предявен за сумата в размер на 2290.23 лева.; по т.5 от исковата молба размерът на дължимото, неизплатено допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит за посочения в исковата молба период се счита предявен за сумата в размер на 1048.03 лева.; по т.6 от исковата молба размерът на дължимия, но неизплатен клас квалификация за посочените месеци в исковата молба, се счита предявен за сумата в размер на 164.28 лева.; по т. 7 от исковата молба размерът на дължими, отработени, неизплатени възнаграждения на часове на класния ръководител за посочените месеци в исковата молба, се счита предявен за

сумата в размер на 231 лева.; по т.8 от исковата молба размерът на дължимата, неизплатена сума за представително облекло за учебната 2019-2020 год., се счита предявен за сумата в размер на 450 лева.; по т.9 от исковата молба размерът на дължимо, неизплатено диференцирано заплащане за учебната 2019-2020 год., се счита предявен за сумата в размер на 500 лева, като общият размер на исковата претенция следва да се счита предявен за сума в размер на 8493 лева.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, счита за установено следното от **фактическа и правна страна**:

По делото е признато за безспорно, че страните са били в трудово правоотношение по Трудов договор №*/ 06.11.2018г. за длъжността „старши начален учител" в ОУ „ И.В.“ с.Ш.п., прекратен със Заповед № **/13.11.2020г. на основание чл. 325, т.1 от КТ по взаимно съгласие на страните.

Съдът е сезиран с искове с правно основание чл. 357, ал.1 от КТ във вр.с чл. чл. 128, т. 2 КТ за заплащане на дължими допълнителни възнаграждения по прекратено трудово правоотношение.

Съгласно разпределената доказателствена тежест, в тежест на ищеца е да установи размера на основното месечно трудово възнаграждение и допълнителните трудови възнаграждения, неизплатения им размер и период.

По делото се установи съществуване на трудово правоотношение между страните през процесния период. В приложение на установената от чл. 8, ал. 2 КТ презумпция и при липсата на обратно доказване от страна на ответника, съдът приема, че за същия период ищцата е изпълнявала добросъвестно трудовите си задължения, включително задължението си да престира работна сила. Следователно, за същия период за работодателя са възникнали задълженията по чл. 128, т. 1 и т. 2 КТ да начислява и заплаща уговореното възнаграждение за извършената работа, в това число и допълнителните трудови възнаграждения.

Съдът намира за неоснователни възраженията на ответника, че допълнителни трудови възнаграждения не се дължат поради това, че не са уговорени в самия трудов договор, респективно, че ищцата е заявила отказ от получаване на същите.

Съгласно разпоредбата на чл.8, ал.4 от КТ трудовите права и задължения са лични, като отказа от трудови права, както и прехвърлянето на трудови права или задължения са недействителни. Поради това съдът намира, че направения отказ от права от страна на ищцата от получаване на допълнителни трудови възнаграждения е недействителен.

Съгласно разпоредбата на чл. 247 от КТ размерът на трудовото възнаграждение се определя според времетраенето на работата или според

изработеното. Законът делегира упражняването на закрилната функция на държавно регулиране на трудовите отношения като оправомощава Министерския съвет да определи минималната работна заплата за страната /чл. 244 от КТ/. По силата на чл. 66 ал. 1 т. 7 от КТ трудовото възнаграждение е сбор от основното и допълнителните възнаграждения с постоянен характер. Основната заплата според легалното определение, дадено в чл. 4 ал. 1 от Наредба № 7/2007 г. за структурата и организацията на работната заплата, приета с ПМС № 4/2007 г., е възнаграждение за изпълнението на определени задължения и отговорности, присъщи за съответното работно място или длъжност, в съответствие с приетите стандарти за количество и качество на труда и времетраенето на извършваната работа. С разпоредбата на чл. 244 т.2 от КТ на Министерския съвет е делегирано правото да определя видовете минимални размери на допълнителните трудови възнаграждения, които не са определени с КТ. След 01.07.2007 год. минималният размер на допълнителното възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит се урежда от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. Страните по трудовото правоотношение могат да уговорят по-големи размери на допълнителното възнаграждение за продължителна работа от предвидения минимален размер. Допълнителните трудови възнаграждения, определени в колективен трудов договор и/или във вътрешните правила за работната заплата в предприятието и в индивидуалния трудов договор се изплащат задължително. Такива са тези по чл. 11, чл. 12 и чл. 15, ал. 2 от Наредба № 4/2007 год. Основната заплата и допълнителните трудови възнаграждения образуват брутно трудово възнаграждение /чл. 3 от Наредбата/ и по силата на чл. 245 от КТ именно то се дължи от работодателя на работника/служителя:-така решение № 335/ 10.01.2012 год. по гр. д. № 1230/2010 год. на ВКС, IV г. о., решение № 540/07.07.2010 год. по гр. д. № 895/2009 год. на ВКС, IV г. о., определение № 661/14.06.2017 год. по гр. д. № 1250/2017 год. на ВКС, IV г. о.

Съгласно чл.12, ал.1 от чл. 15, ал. 2 от Наредба № 4/2007 год. за придобит трудов стаж и професионален опит на работниците и служителите се заплаща допълнително месечно възнаграждение в процент върху основната работна заплата, определена с индивидуалния трудов договор.

Съгласно чл.15, ал.2 от Наредба № 4/2007 год. за допълнителни възнаграждения с постоянен характер се считат и допълнителните възнаграждения, които се изплащат постоянно заедно с полагащото се за съответния период основно възнаграждение и са в зависимост единствено от отработеното време.

Съгласно чл.17, ал.1 от приетите по делото вътрешни правила за работната заплата на ОУ „И.В.“ с.Ш.п., приети със заповед №**/25.01.2021 г., допълнителни трудови възнаграждения за работниците и служителите са: за придобит трудов стаж и професионален опит; ПКС; за консултиране на родители и ученици, водене на документацията на съответната паралелка на класните ръководители; за учебните часове над нормата за задължителна преподавателска дейност; за педагогическите специалисти, извършващи

допълнителна работа извън преките задължения.

От приетото по делото заключение по изготвената ССЧЕ се установява, че на ищцата са дължими следните допълнителни възнаграждения: дължимото допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит за периода от 06.11.2018г. до 31.12.2018г. в размер на 600,36 лв.; дължимото допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит за периода от 01.01.2019г. до 31.05.2019г. в размер на 165 3,93лв.; дължимото допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит за периода от 01.09.2019г. до 31.12.2019г. в размер на 1555,20 лв.; дължимото допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит за периода от 01.01.2020г. до 31.05.2020г. в размер на 2290,23 лв.; дължимото допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит от 08.09.2020г. до 16.11.2020г. в размер на 1048,03 лв. ; дължимия клас квалификация / ПКС / за месеците март, април, май, септември, октомври 2020г. и до 16.11.2020г. в размер на 164,28 лв.

Съгласно заключението на допълнителната ССЕ за месеците март, април, май, септември, октомври 2020г. до 16.11.2020г. са налице вписвания за отработени часове като класен ръководител от ищеца в размер на 36 часа, като стойностният размер е 367,50 лв., съобразен с платен 1 час за м. март 2020г. в размер на 10,50 лв.

Доколкото съдът кредитира изцяло заключенията на вещото лице по основната ССЧЕ и допълнителната ССЧЕ като обективни, компетентни и обосновани, то искът с правно основание чл. 128, т. 2 КТ следва да бъде уважен в пълния претендиран размер за претендираните вземания за допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит, дължими клас квалификация и отработени часове на класен ръководител.

Съдът намира, че в хода на процеса останаха недоказани исковите претенции по т.8 и т.9 за дължимата и неизплатена сума за представително облекло за учебната 2019-2020 год. в размер на 450 лева и дължимо и неизплатено диференцирано заплащане за учебната 2019-2020 год. , за сумата в размер на 500 лева, поради което същите следва да се отхвърлят като неоснователни.

ВЛ по ССЧЕ дава заключение, че съгласно вътрешните правила за работна заплата на педагогическите специалисти се осигуряват средства за представително облекло в размер на 450 лв. */ако позволява бюджета на училището/*. ВЛ сочи, че на персонала за 2019-2020г. не са изплащани средства за представително облекло. Това правило е регламентирано в разпоредбата на чл.27 от посочените по-горе вътрешни правила.

Съдът намира, че изплащането на сумите за облекло се реализира при наличието на две условия- предвидени средства в бюджета и заповед на органа по назначаването за определяне на конкретната стойност.

Съдът намира, че няма как да се произнесе по размера на средства за представително облекло и тяхната дължимост, тъй като същите не са одобрени от органа по назначаването, и съдът няма правомощие да изземва неговите правомощия да ги определи, игнорирайки значението на бюджета за съответната администрация, общия брой на служителите с право да получат средства за представително облекло, отработените месеци за годината, други фактори от значение при издаване на заповедта, които са в преценката на органа по назначаването. Следва да се отбележи, че искът се явява и

недоказан по размер, тъй като правоотношението с ищцата е прекратено, считано от 16.11.2020 г., поради което и размерът на претенцията за представително облекло следва да е изчислен пропорционално на отработените месеци за годината.

Съгласно заключението на ВЛ по ССЧЕ за Ж.Е. е изготвена тестова карта за диференцирано заплащане за учебната 2019/2020г., общия брой точки на ищцата е 33 от максимален брой 100 точки. Дължимата сума се определя на база отпуснатия бюджет за изплащане на същите. Сумата за диференцирано заплащане се дели на сбора от точките на всички учители и се умножава по точките на конкретното лице. Такова изчисление не е направено в ОУ „И.В.“ за учебната 2019/2020г. и такива суми не са платени на персонала. Съдът намира иска за неоснователен, по идентични съображения на изложените по-горе, като намира, че няма как да изझे правомощията на органа по назначаване и да определи размера на дължимата сума, игнорирайки отпуснатия бюджет и броя лицата имащи право да получат такова възнаграждение, съответно на получените точки.

По предварителното изпълнение на решението:

Съдът намира, че на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК, следва да допусне предварително изпълнение на решението в частта относно уважените искове за допълнителни възнаграждение. / в този см. *Определение № 9 от 2011 г. по ч. гр. д. № 658/2010 г., Г. К., IV ГО на ВКС*/.

По разноските:

По направеното възражение от ответника за присъждане на разноси по прекратената част от производството поради отказ от иск, съдът намира същото за неоснователно, поради което в тежест на ответника следва да се възложат направените от ищеца в производството разноси по този иск. В чл.78 ал.4 ГПК е предвидено право на ответника на разноси и при прекратяване на делото. В случаите на отказ от иска, обаче, което процесуално действие е предприето от ищеца поради новонастъпили след предявяването му независещи от него, а от ответника, обстоятелства, погасяващи заявеното за защита спорно право, отговорен за разноските е ответникът. Този извод се налага по аргумент, изведен от чл.78 ал.2 ГПК, с оглед на обстоятелството, че и в такъв случай извънпроцесуалното поведение на ответника е поводът за завеждането на делото, необходимостта от съдебна намеса по което отпада спогасяване от него на задължението, предмет на търсената с иска защита. Преценката в тази насока се основава само на предприетото от ответника действие, индициращо отпадане на задължението, а тя не представлява изследване на отношенията между страните по съществуването на спора. В този смисъл е и *Определение № 626 от 20.08.2012г. по ч.гр.д. № 275 /2010г., по описа на ВКС*.

При този изход на делото и на основание чл.78, ал.1 от ГПК, ищецът има право на разноси съразмерно с уважената част от иска/прекратената част от производството по делото, при което в тежест на ответника се възложи сумата 1108.75 лв. от заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение в общ размер на 1200 лв. Ответникът има право на разноси съразмерно с отхвърлената част от иска, поради което следва в тежест на ищеца да се възложи сумата от 45.62 лв. от заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение в общ размер на 600 лв.

Съгласно чл.78, ал.6 от ГПК в тежест на ответника следва да се възложат държавната такса по делото съразмерно на уважената част от предявения иск, но не по-малко от 50 лв. /чл.1 от ТДТГПК/, при което ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС-Кърджали сумата 301.72 лв. по иска за неплатени възнаграждения, както и съразмерно с уважената част от иска бъде осъден да заплати по сметка на РС-Кърджали заплатеното от бюджетните средства на съда възнаграждение на вещо лице в размер на 182.06 лв.

Мотивиран от горното, Районният съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Основно училище "И.В." с.Ш.п., общ.Кърджали, обл.Кърджали, код по Булстат: *****, представлявано от директора Т. К. да заплати на Ж.Е.Ф., с адрес: гр. Кърджали, ж.к. "В." бл. **, вх. "****", ет. *, ап. **, с ЕГН *****, на основание чл. 128, т. 2 КТ **сума в общ размер на 7 543 лева**, представляваща сбор от дължими и неплатени допълнителни трудови възнаграждения с постоянен характер за периода от 06.11.2018 г. до 16.11.2020 г., дължими по трудово правоотношение по Трудов договор №*/06.11.2018г. за длъжността „старши начален учител" в ОУ „ И.В.“ с.Ш.п., прекратено със Заповед № */13.11.2020г. на основание чл. 325, т.1 от КТ по взаимно съгласие на страните, от които: за периода от 06.11.2018 г. до 31.12.2018 г. дължимото, но неизплатено допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит в размер на **600.36 лева**; за периода от 01.01.2019 г. до 31.05.2019 г. дължимото, но неизплатено допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит в размер на **1653.93 лева**; за периода от 01.09.2019 г. до 31.12.2019 г. дължимото, но неизплатено допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит в размер на **1555.20 лева**; за периода от 01.01.2020 г. до 31.05.2020 г. дължимото, но неизплатено възнаграждение за трудов стаж и професионален опит в размер на **2290.23 лева**; за периода от 08.09.2020 г. до 16.11.2020 г. дължимото, но неизплатено възнаграждение за трудов стаж и професионален опит в размер на **1048.03 лева**; за месец март, месец април, месец май, месец септември, месец октомври 2020 г. до 16.11.2020 г. включително за ПКС /клас квалификация/ по 30 лева дължим на месец или общо неизплатена сума от **164.28 лева**; за месец март, месец април, месец май, месец септември, месец октомври на 2020 г. до 16.11.2020 г. включително отработени, но неизплатени 22 часа на класния ръководител общо в размер на **231 лева**, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за заплащане на дължимо, но неизплатено възнаграждение за работно облекло за учебната 2019-2020 г. в размер на 450 лева и дължимо, неизплатено диференцирано заплащане за 2019 г. и 2020 г. в размер на **500 лева**, като неоснователни.

ОСЪЖДА Основно училище "И.В." с.Ш.п., общ.Кърджали, обл.Кърджали, код по Булстат: *****, представлявано от директора Т. К. да заплати на Ж.Е.Ф., с адрес: гр. Кърджали, ж.к. "В." бл. **, вх. "****", ет. *, ап. **, с ЕГН *****, сума в размер от 1108.75 лв., представляваща направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение, съразмерно на уважената част от исковете/прекратеното производство по делото.

ОСЪЖДА Ж.Е.Ф., с адрес:гр. Кърджали, ж.к.“В.“бл.**,вх.“**“,ет.*,ап.**,с ЕГН ***** да заплати на Основно училище “И.В.“ с.Ш.п., общ.Кърджали, обл.Кърджали, код по Булстат: *****, представлявано от директора Т. К. сума в размер от 45.62 лв., представляваща направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от исовете.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК Основно училище “И.В.“ с.Ш.п., общ.Кърджали, обл.Кърджали, код по Булстат: *****, представлявано от директора Т. К., да заплати в полза на Държавата- бюджет на съдебната власт, по сметка на РС- Кърджали сума в общ размер 483.78 лева, представляваща дължима държавна такса и разноси в производството, съразмерно на уважената част от исовете.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК предварително изпълнение на решението досежно присъдените суми за допълнителни трудови възнаграждения.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Кърджали в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Частта на решението, с която е допуснато предварително изпълнение, на основание чл. 244 ГПК подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____